

Nieuw-Vlaams Magazine

december 2019

- Het Vlaams Energie- en Klimaatplan versus de cijfergoochelaars
- Ben Weyts wil de Rand Vlaams en groen houden

Valerie Van Peel:

“Leven en dood, daar gaan wij niet licht over”

MAGAZINE VAN DE

NVA
DE VERANDERING WERKT

316 600

Zoveel jobs kwamen er tijdens de regering-Michel bij. Het cijfer komt van de Nationale Bank, die 2019 vergeleek met 2014. De sterke stijging is te danken aan de gunstige conjunctuur én aan het regeringsbeleid, dixit de Nationale Bank.

Socioloog Ive Marx

@IveMarx op 27/11/2019

Laten we hopen dat die nota van Magnette vooral een politiek-strategisch document is en geen begin van een reëel regeerakkoord. In het laatste geval beginnen we best verhuisplannen te maken. Adembenemend onverantwoordelijk.

Journalist Jeroen Denaeghel

@JDenaeghel op 22/11/2019

Zoals ik al eerder zei, het Vlaams regeerakkoord is niet zo negatief voor ons milieu als wat @groen laat uitschijnen. Zeker inzake behoud biodiversiteit. #AlsHetGoedIs

Goed bezig

Et alors? Dat was zonder ironie de reactie van Ecolo-voorzitter Jean-Marc Nollet op de Franstalige tv toen de presentator hem voor de voeten wierp dat de N-VA de grootste partij van Vlaanderen is. Nollet had net opnieuw gepleit voor een regering zonder de N-VA. Helemaal op schema om België bijeen te houden, die Jean-Marc.

“ Een PS-beleid is aan Vlaamse kant niet te drinken. Een herstelbeleid is aan Waalse kant niet te pruimen. Een compromis wordt op federaal niveau steeds moeilijker, zo niet onmogelijk. De voor de hand liggende conclusie wordt voorlopig weinig gemaakt. Geef elke deelstaat meer ruimte en verantwoordelijkheid voor de eigen keuzes.

Hoofdredacteur Daan Killemaes
in *Trends*, 5 december 2019

Tijdens de Warmste Week toont Vlaanderen dat het een solidaire natie is. Ook de N-VA deed weer mee. Met succes: onze afdelingen verkochten liefst 7 500 N-VA-chocoladerepen ten voordele van plaatselijke vzw's.

Nou moe

Dat Bart De Wever misschien een probleem had met de mogelijkheid dat een vrouw eerste minister zou worden, suggereerde de verbinding predikende Groene Catalaan op de radio. Quizvraag voor Kristof: welke partij leverde de allereerste vrouwelijke minister-president van Vlaanderen?

Intussen lopen op de Barricade weddenschappen over wat we het eerst gaan meemaken: een nieuwe federale regering of een inhoudelijk argument van Kristof Calvo.

11

Als ze eigenhandig de CO₂-uitstoot de kop kon indrukken, deed ze het. Maar ze weet wel beter. Daarom schaarde Vlaams minister Zuhair Demir de voltallige regering achter het Vlaams Energie- en Klimaatplan.

12

Het Vlaamse cultuurbeleid zorgde voor heel wat beroering. Vlaams Parlementslid Marius Meremans vindt dat goed. “Het onderwerp leeft, en dat is positief.”

19

“Wij hebben altijd de haalbaarheid en betaalbaarheid van de Europese klimaatplannen gepredikt, en we zullen dat blijven doen”, zegt Europees Parlementslid Johan Van Overtveldt over de Europese Green Deal.

21

Het cultuurblad ‘Ons Erfdeel’ krijgt een andere naam: ‘de lage landen’. We spraken met hoofdredacteur Luc Devoldere. Over een Vlaamse canon, de Nederlandse standaardtaal en het belang van meertaligheid.

2020

De feestdagen vormen de ideale gelegenheid om tijd door te brengen met onze naasten. Ik hoop dat u en uw geliefden in goede gezondheid en met een warm gevoel samen het nieuwe jaar tegemoet mogen gaan. Zij het niet fysiek, dan toch zeker in gedachten.

De kerstperiode biedt ook een opportuniteit om in alle rust terug te blikken op het voorbije jaar. Op politiek vlak was het op zijn zachtst gezegd een veelbewogen periode. Eerst was er de intensieve verkiezingscampagne, waarop al snel zo mogelijk nóg intensievere regeringsonderhandelingen volgden.

In Vlaanderen leidden die onderhandelingen tot een sterk akkoord. Met Jambon I werd een Vlaamse Regering op poten gezet die de komende jaren fors zal investeren in lonend werk, kwaliteitsvol onderwijs, ouderenzorg, technologische innovatie en de opwaardering van ons Vlaamse burgerschap.

Toekomst

Op federaal niveau is de situatie onzekerder. Het lijkt erop dat verschillende politieke krachten de Vlaamse democratie buitenspel trachten te zetten. Voor de N-VA is dat onaanvaardbaar. De stemmen van diegenen die in dit land de facturen betalen, moeten vertegenwoordigd worden in het beleid.

Het is duidelijk dat het federale systeem op zijn democratische limieten botst. De twee verschillende ideologische logica's in het Noorden en het Zuiden zijn als water en vuur. Enkel een confederaal verhaal van zelfredzame regio's kan die impasse op lange termijn doorbreken.

Op korte termijn doen we ondertussen al het mogelijke om dit land uit de handen van een paars-groene belastingregering te houden. Maar de historische opdracht van onze partij blijft om ons institutionele verhaal de komende jaren op een heldere en positieve manier verder te verspreiden.

Geniet echter eerst van de kalkoen, het stukje wild of eender welk lekkers er de komende weken op uw bord verschijnt. U bent ook allemaal van harte welkom op ons nieuwjaarsfeest in Mechelen op 11 januari, waar we samen het startschot zullen geven voor een voorpoedig 2020!

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Duizend keer kampmateriaal uitgeleend

Het aantal aanvragen bij de uitleendienst voor kampeermateriaal neemt jaar na jaar toe. In 2019 waren dat er 1 122. Daarvan werden er exact 1 000 toegezegd. Bij gebrek aan materiaal werden de overige aanvragen geweigerd.

“Gelukkig zijn de verenigingen die een weigering kregen creatief”, zegt Vlaams Parlementslid Freya Perdaens. 93 van de 122 geweigerden vonden hun materiaal bij andere organisaties, in de privésector of kochten zelf tenten. 26 groepen leenden tenten van Defensie.

Niet langer in de kou

Drie groepen bleven helaas in de kou staan. Maar daar komt verandering in. “De volgende jaren voorziet de Vlaamse overheid jaarlijks 317 000 euro voor de aankoop van kampmateriaal. Dat is goed nieuws, want zo kunnen we het aantal weigeringen beperken.”

De volgende jaren voorziet de Vlaamse overheid jaarlijks 317 000 euro voor de aankoop van kampeermateriaal.

IS-strijders moeten ouderlijk gezag verliezen

Kamerfractievoorzitter Peter De Roover vindt het onbegrijpelijk dat er geen richtlijnen bestaan om IS-strijders te ontzetten uit de ouderlijke macht. “Er worden voor minder gevaarlijke situaties ouders uit hun ouderlijk gezag ontzet, maar hier worden blijkbaar zelfs geen stappen gezet om de kinderen veilig te stellen.”

Ouders kunnen uit hun ouderlijk gezag worden ontzet als zij de gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van hun kind in gevaar brengen door het slecht te behandelen of hun gezag te misbruiken, of wegens slecht gedrag of erge nalatigheid. “Je kinderen meenemen naar een oorlogsgebied valt daar bij uitstek onder”, zegt De Roover.

Peter De Roover vindt het onbegrijpelijk dat er geen richtlijnen bestaan om IS-strijders te ontzetten uit de ouderlijke macht.

Belang van het kind

De Roover ondervroeg daarover minister van Justitie Geens (CD&V). Maar diens antwoord valt tegen: op dit ogenblik lopen er geen procedures tot ontzetting uit het ouderlijk gezag wat betreft Syriëstrijders. De Roover benadrukt dat het belang van de kinderen door het gedrag van hun ouders erg in het gedrang komt.

Bruegel te Vlaams voor Brussel

Brussel weigert al zestien jaar om een kunstwerk over Pieter Bruegel de Oude te vervolledigen, ondanks de innige band tussen Brussel en Bruegel. Brussels parlements lid Mathias Vanden Borre wil die historische vergissing rechtzetten.

Het gaat om drie standbeelden, volledig ontworpen in functie van de Kapellekerk in centrum Brussel. Daar huwde Bruegel, daar werden zijn zonen gedoopt en daar werd hij ook begraven. De drie beelden nodigen voorbijgangers uit om een wandeling te maken rondom de kerk.

Stad weigert beelden te plaatsen

“De beeldengroep is volledig afgewerkt, betaald door de Vlaamse Gemeenschapscommissie – bedrag: 150 000 euro – en geschonken aan Brussel. Eén beeld, dat van Bruegel zelf, is geplaatst in 2015. De resterende beelden wachten op hun plaatsing. En de stad weigert ze te plaatsen”, zegt Vanden Borre.

Grootmeester erkenning geven

“Ik heb het stadsbestuur daarover geïnterpelleerd. De reactie was veelzeggend: ‘De stad aanvaardt niet zomaar alle geschenken’. Wat een neerbuigendheid! Bruegel én de Vlaamse geschenken verdienen meer respect. Nu het Bruegeljaar zijn einde nadert, is het hoog tijd om de tijdloze visie en maatschappijkritiek van de grootmeester de nodige erkenning te geven in het straatbeeld.”

Inspectie neemt steeds meer dieren in beslag

De Inspectie Dierenwelzijn nam in 2018 liefst 3 186 dieren in beslag bij ruim 2 000 controles. De controles gebeurden bij circusen, erkende dierenkwekerijen, bij particulieren en in maneges. Vlaams Parlementslid Allesia Claes juicht de gerichtere controles toe.

Sinds Ben Weyts minister werd in 2014, is het dierenwelzijn er in Vlaanderen met grote stappen op vooruitgegaan. “Weyts zorgde voor meer geld en meer controles”, merkt Claes op. “Denk aan overtredingen op het vlak van slechte behuizing en beschutting, ondervoeding, onbehandelde ziektes en te veel dieren op te kleine oppervlaktes.”

Proactieve controles

Vroeger waren er enkel controles na een klacht. Claes is tevreden dat de controles nu ook proactief gebeuren. “Dierenmishandeling en -verwaarlozing kunnen niet door de beugel. De cijfers tonen aan dat gericht controleren zijn vruchten afwerpt.”

Allesia Claes: “Dierenmishandeling en -verwaarlozing kunnen niet door de beugel. Gelukkig zorgde minister Weyts voor meer gerichtere controles.”

Black Friday

Ook het verbod op kortingen bij de verkoop van dieren is volgens haar volkomen terecht. “Zo vermijden we impulsaankopen op momenten als Black Friday. Ik hoop dat minister Weyts op dit elan voortwerkt.”

Steeds meer stemmen om kerncentrales langer open te houden

Steeds meer mensen en partijen beginnen te beseffen dat het langer openhouden van de jongste kerncentrales een zinnige en degelijke maatregel is om meer CO₂-vrije betaalbare stroom te blijven leveren. “Eindelijk”, zegt Kamerlid Bert Wollants.

Bert Wollants stelt vast dat het draagvlak groeit om kerncentrales langer open te houden. “Tijd om de daad bij het woord te voegen.”

Niet enkel de Vlaamse ingenieurskring IE-net en klimaatwetenschapper Jean-Pascal van Ypersele, maar ook vice-premier Alexander De Croo (Open Vld) blijkt nu het licht gezien te hebben. “Nu is het moment om daarmee aan de slag te gaan. Dat wil zeggen dat het parlement ook kleur moet durven bekennen”, zegt Wollants.

Draagvlak groeit

Vandaag groeit het draagvlak voor ons voorstel om de levensduur van minstens twee van onze jongste kerncentrales te verlengen. De N-VA klopt al geruime tijd op die nagel, maar het heeft sommigen toch wat tijd gekost om toe te geven dat dat een veel betere keuze is dan negen nieuwe gascentrales te bouwen en 14 miljard euro aan subsidies uit te keren. “Tijd om de daad bij het woord te voegen en ook de onderhandelingen met de exploitanten op te starten”, besluit Wollants.

“Leven en dood, daar gaan wij niet licht

Abortus en euthanasie zijn heikele ethische kwesties. Wanneer het gaat over leven en dood, leidt dat onvermijdelijk tot verhitte en niet altijd even redelijke debatten. Dat de redelijkheid ook in de Kamer soms ver te zoeken is, kon Valerie Van Peel de afgelopen maanden zelf ervaren. “In zaken die gaan over leven en dood kan je niet zomaar de vraag naar experts wegwuiven.”

Valerie, jij liet je al een paar keer kritisch uit over de debatten rond euthanasie en abortus. Wat stoort jou eraan?

Een paars-groene meerderheid, aangevuld met PVDA, profiteert ervan dat de regering geen volheid van bevoegdheid heeft om snelsnel een aantal ethische dossiers door te duwen. En dat zonder een echt debat toe te

laten in het parlement. De vraag om experts, zorgverleners en mensen uit het veld te horen, wordt systematisch weggewuifd en weggestemd. Ik vind dat onbegrijpelijk in zaken die gaan over leven en dood. Onze partij wil die debatten niet uit de weg gaan en ze juist grondig voeren. Maar dat wordt ons onmogelijk gemaakt.

Vorig jaar was er wel een ruim debat over abortus.

Dat klopt. Toen leefde de vraag om vrijwillige abortus uit de strafwet te halen. Daarover werd grondig gedebatteerd. De Zweedse meerderheid heeft de abortuswet aangepast, zodat abortus - binnen de voorwaarden van het wettelijke kader - terecht niet langer als een misdrijf beschouwd wordt. Bovendien hebben we ervoor gezorgd dat de bedenktijd van zes dagen er niet toe kon leiden dat men buiten de maximale termijn van twaalf weken zwangerschap zou vallen. De facto is abortus sindsdien dus mogelijk tot bijna dertien weken. De meeste Europese landen houden het op tien of twaalf weken.

Hun argument: jaarlijks laten 500 vrouwen in Nederland een abortus uitvoeren. Helpen we die vrouwen niet liever bij ons?

Natuurlijk. Daarom wil ik begrijpen waaróm die vrouwen naar Nederland gaan. Zijn dat vrouwen die al langer dan twaalf weken zwanger zijn? Zo ja, waarom wachten ze tot na de twaalfde week om te beslissen over een abortus? Staan die vrouwen onder druk? Zijn het misschien vrouwen die aan de grens wonen en dus dichterbij Nederlandse abortuscentra?

Het antwoord op al die vragen kennen we niet. Enkel door het waarom te begrijpen kan je die vrouwen echt helpen. En helpen voorkomen dat ze een abortus als deze moeten ondergaan, want dat moet toch het eerste doel zijn. Daarom hebben we ook meermaals gevraagd om de huidige wetgeving eerst te evalueren en experts te horen over de problematiek.

Men weet zelfs niet hoeveel van die vrouwen geholpen zouden zijn met een termijn van achttien weken. Men gebruikt hen, met andere woorden, om een eigen agenda door te drukken. Als 'conservatief' betekent evalueren, experten horen en ernstig debatteren met wetenschappelijke argumenten alvorens de huidige wetgeving aan te passen, dan draag ik die titel met trots.

Vind jij het te verregaand om abortus toe te staan tot achttien weken?

Dat de grens vandaag op twaalf à dertien weken ligt, heeft een reden. De foetus is nog maar weinig ontwikkeld en de ingreep kan gebeuren met een zuigcurettege. Op achttien weken is zo'n ingreep veel ingrijpender voor de vrouw. Zowel op fysisch als op psychologisch vlak. Dan gaat het over een minibeveling of verwijdering met instrumenten. Met een veel hogere kans op complicaties ook.

Bovendien is een foetus van achttien weken veel meer ontwikkeld dan op twaalf weken en leunt hij dicht aan tegen de levensvatbaarheidsgrens. Voor de N-VA zijn dat elementen die doorwegen in de discussie. Het gaat uiteindelijk over leven en dood. Daar gaan wij niet licht over.

Paars-groen wil de prijs van 'ethisch meest vooruitstrevende land' in de wacht slepen.

Paars-groen wil de bedenktijd van zes dagen naar 48 uur brengen. Vind je het niet stigmatiserend dat vrouwen 'bedenktijd' nodig hebben?

Die bedenktijd is er niet zomaar gekomen. Bij het overgrote deel van de vrouwen zullen die zes dagen de beslissing niet meer veranderen, al helpt die periode wel om zich psychologisch voor te bereiden op de ingreep. De bedenktijd is er vooral voor die groep van vrouwen die bijzonder kwetsbaar zijn: zij staan misschien onder druk, of verwerken een relatiebreuk waardoor ze mogelijk niet om de juiste redenen voor een abortus kiezen. De bedenktijd van zes dagen beschermt juist de allermeele. Net daarom is het onbegrijpelijk dat de paars-groene meerderheid die wil terugbrengen tot 48 uur. In Nederland, waar paars-groen zo graag naar verwijst, duurt de bedenktijd bovendien ook nog steeds vijf dagen.

Er wordt ook voorgesteld om de strafbepalingen te schrappen.

Dat vind ik bijzonder vreemd. Welk nut heeft een wet die zegt onder welke voorwaarden je een abortus mag plegen, maar die vervolgens niet zegt hoe de nalleving ervan zal verzekerd worden? Door elke strafbepaling te schrappen zeg je eigenlijk: abortus is een absoluut recht, je mag het - bij wijze van spreken - ongestraft doen tot één dag voor de geboorte. Ik vind dat compleet onverant-

over"

Nu is de nieuwe wet nog niet geëvalueerd of paars-groen wil hem al opnieuw wijzigen. Ze willen van abortus een gewone medische handeling maken, alsof dat in niets verschilt van een tand laten trekken. Ze willen de maximale termijn voor abortus optrekken tot achttien weken - wat de helft van een zwangerschap is - en de bedenktijd sterk inkorten. Op mijn vraag in de commissie waarop men zich daarvoor baseert, komt er geen enkel antwoord. Het enige 'argument' dat ik in hun voorstellen lees, is dat paars-groen de ambitie heeft om de prijs van 'ethisch meest vooruitstrevende land' in de wacht te slepen. Ik vind dat onvoorstelbaar.

woord. Ook daarvoor is er geen enkele onderbouwing. En ook op dat vlak gaan we verder dan Nederland, waar die strafbepalingen om evidente redenen wel behouden zijn.

Maakt de N-VA van de wijziging van de abortuswet een breekpunt voor de regeringsonderhandelingen?

Aangezien wij geen enkel argument ten gronde horen in dat debat, zullen wij ons inderdaad verzetten tegen dat voorstel. Er is geen Vlaamse meerderheid voor. En geen draagvlak bij de bevolking. Als de wet er komt, dan verzeker ik u dat we dat op de onderhandelingstafel van de regeringvorming brengen.

Open Vld lanceerde recent ook een voorstel om euthanasie mogelijk te maken bij dementie.

Die timing is bijzonder ongelukkig. Alsof men beseft dat het debat rond abortus niet de juiste snaar heeft geraakt bij de bevolking en men daarom dus maar snel met een nieuw thema op de propen komt. Maar ik vind die discussie anders, want het valt niet te ontkennen dat dat echt leeft bij de Vlamingen. Alleen stoort het me wel dat de paars-groene meerderheid ook op dat vlak niet verder komt dan wat slogans, en dat ze de publieke opinie zaken wijsmaakt. Terwijl een debat over een waardig levenseinde ook waardig zou moeten verlopen, zoals dat in het verleden het geval was.

Hoe kijk jij naar euthanasie bij dementie?

Ik begrijp dat mensen zelf willen kunnen beslissen over hoever het lijden mag gaan. Absoluut zelfs. Alleen moeten we zien dat we daarop de juiste antwoorden kunnen geven. En dan moet je breder kijken dan euthanasie. Dan moeten we ook praten over hoe palliatieve zorgen vandaag toegepast worden, en over therapeutische hardnekkigheid (*wanneer men een zinloos geworden behan-*

Valerie Van Peel: “Als ‘conservatief’ betekent evalueren, experts horen en ernstig debatteren met wetenschappelijke argumenten alvorens de huidige wetgeving aan te passen, dan draag ik die titel met trots.”

deling toch blijft doorzetten, red.). Maar bovenal zou men eerst eens de toepassing van onze euthanasiewetgeving moeten evalueren. De wet is ontstaan in 2002 en sindsdien is dat nooit gebeurd.

Binnen de geest van die wet kan er al heel veel. Dementie is een ziekte die heel traag en onvoorspelbaar evolueert. Met de huidige wet kan men, in relatie met een arts, tot een heel late fase in de ziekte zelf aangeven dat het genoeg is geweest. Dat is zelfbeschikking. Open Vld wil, net als in Nederland, mogelijk maken dat euthanasie toegepast kan worden op iemand die die vraag níet meer kan uiten. Weliswaar op iemand die in een wilsverklaring een grens heeft aangegeven, maar die op dat moment onmogelijk kon inschatten welke persoon hij dan, in die latere fase, zou zijn. Iemand die op het moment zelf niet meer kan aangeven of hij of zij het nog daadwerkelijk wil.

Dat heeft met zelfbeschikking nog weinig te maken.

De keuze om over te gaan tot euthanasie ligt dan inderdaad volledig bij de naasten en de artsen. Een bijzonder moeilijke keuze. Een keuze ook die misbruik kan uitlokken. In Nederland staat dat na al

die jaren nog steeds ter discussie. Daarom ook dat het maar amper gebeurt: gemiddeld slechts één keer per jaar. Terwijl er jaarlijks wel een 160 euthanasieplegingen gebeuren op mensen met dementie in een vroeger stadium. Dat is niet zomaar.

Het debat over een waardig levenseinde zou ook waardig moeten verlopen.

Dus stel euthanasie bij vergevorderde dementie niet voor als de wonderoplossing, want dan maak je de mensen iets wijs. In Nederland kan het al sinds 2002. Op de 62 000 gevallen van euthanasie zijn er slechts vijftien toegepast bij vergevorderde dementie. En één daarvan leidde tot een strafklacht, omdat de vrouw in kwestie zich op het moment zelf hevig verzette. Het idee dat dit voorstel een mirakeloplossing zou zijn, klopt dus niet.

Maar ben jij er dan tegen?

Neen, dit is een debat dat we echt moeten aangaan. Maar met de juiste nuances en vragen. En met voldoende aandacht voor alle kanten van het verhaal. Alleen zo kunnen we het beste antwoord bieden op de terechte be-

zorgdheid van iedereen om waardig oud te worden.

Ik wil dat men in dat debat ook niet voorbij gaat aan de zorg die we willen geven aan onze ouderen. Het gevaar is dat mensen die zorg nodig hebben,

steeds minder het gevoel hebben dat ze in onze maatschappij de ondersteuning van anderen mogen verwachten. Ik sta absoluut achter onze euthanasiewet als een recht voor diegenen wiens leven alleen nog lijden omvat. Maar ik pas voor een maatschappij waarin mensen zich

overbodig voelen, of zichzelf als een last gaan zien. Ik zal in de eerste plaats altijd streven naar een verbetering van de omkadering, zodat zo weinig mogelijk mensen die moeilijke keuze moeten maken.

Herman Nys: “Leven verdient juridische bescherming”

Herman Nys is directeur van het Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht. Wij vroegen hem naar de juridische implicaties van de wetsvoorstellen over abortus en euthanasie.

Wat is uw kritiek op de partijen achter de wetsvoorstellen over abortus en euthanasie?

De abortuswet is een goed jaar geleden grondig gewijzigd en de euthanasiewet amper een half jaar geleden. Dezelfde parlementsleden stellen nu opnieuw wijzigingen voor. Blijkbaar zien ze de kans schoon om er een aantal zaken door te krijgen die toen niet zijn gelukt. Dat wijst eerder op revanchisme en ideologie dan op weldoordachte voorstellen. Door met wetsvoorstellen te werken, moet het advies van de Raad van State niet gevraagd worden. In zo'n belangrijke zaken is dat nochtans geen luxe, maar een noodzaak.

Wat zijn de juridische implicaties van de hervormde abortuswet?

Zwangerschapsafbreking wordt volgens de indieners een 'loutere medische handeling', waarop de wet op de patiëntenrechten van toepassing is. Een zeer betwistbaar uitgangspunt. De meeste zwangerschapsafbrekingen gebeuren niet om medische redenen. Maak er dan ook geen gewone medische handeling van. Er is ongeboren leven bij betrokken. Dat verdient juridische bescherming, en die wordt sterker naarmate de zwangerschap langer duurt. Dat is precies waarom abortus tot nu toe in een afzonderlijke wet geregeld wordt.

Door met wetsvoorstellen te werken, moet de Raad van State niet om advies gevraagd worden. Dat is nochtans geen luxe, maar een noodzaak.

Als het toch maar een 'loutere medische handeling' is, waarom volstaat de wet op de patiëntenrechten dan niet? Waarom moet het verzoek van de vrouw toch nog schriftelijk zijn? Waarom moet abortus toch nog worden gemeld aan een evaluatiecommissie? Waarom kan een arts zich nog beroepen op een gewetensclausule? Als het een gewone medische handeling is, heeft elke vrouw er recht op. En de arts moet die zwangerschapsonderbreking uitvoeren als de behoefte er is. Blijkbaar willen de indieners zover niet gaan, maar dat is wel de logische juridische consequentie van hun voorstel.

Welke juridische implicaties hebben de euthanasievoorstellen?

Ik vrees voor een schending van artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens om het recht op leven te beschermen. De wet laat onder heel strikte voorwaarden euthanasie toe bij iemand die zijn verzoek om euthanasie niet meer kan bevestigen. De Raad van State gaf daarover in 2001 een zeer afgewogen advies: juist door die beperkingen vond hij dat die regeling in overeenstemming was met artikel 2. Maar nu worden beide waarborgen losgelaten. De wilsverklaring zal voor onbepaalde duur geldig zijn en van toepassing bij niet aangeboren wilsonbekwaamheid.

Kan men echt nog spreken van een duurzaam verzoek als de wilsverklaring pakweg twintig jaar oud is? Is het dan geen derde persoon die de beslissing neemt om over te gaan tot euthanasie, als dat woord hier nog op zijn plaats is? Ik vraag me af wat de Raad van State daarvan denkt. Het 'argument' dat een patiënt in een wilsverklaring een levensreddende behandeling kan weigeren als hij onbekwaam geworden is, houdt geen steek. In zo'n geval is er bijna altijd een vertegenwoordiger waarmee de arts in dialoog kan gaan. Maar euthanasie is een hoogstpersoonlijke beslissing waarin geen vertegenwoordiger mag tussenkomen. Dat moet zo blijven.

De Vlaamse Rand in twee woorden: Vlaams en groen

“Ik ben van de Vlaamse Rand en daar ben ik trots op.” Vlaams viceminister-president Ben Weyts laat in de allereerste zin van zijn beleidsnota aan duidelijkheid niets te wensen over. Als minister bevoegd voor de Vlaamse Rand legt hij de lat hoog. “Een prachtige streek kan met het juiste beleid nog mooier worden.”

Ben Weyts is een zoon van de Vlaamse Rand. Naast Onderwijs, Sport en Dierenwelzijn is hij ook bevoegd voor zijn eigen regio. Een fiere Brabander, trots op zijn streek, met een duidelijk doel. “Het beleid voor

budget. Dankzij dat fonds is hij minder afhankelijk van andere departementen: “Het nieuwe Vlaamse Randfonds geeft het beleid vleugels.” Weyts schuift vier speerpunten naar voren.

Ben Weyts: “Er komen een miljoen nieuwe bomen bij in Vlaams-Brabant.”

de Vlaamse Rand vat ik samen in twee woorden: Vlaams en groen.”

Vier speerpunten voor de Vlaamse Rand

Maar wat houdt dat beleid precies in? Voor het eerst krijgt de minister van de Vlaamse Rand met het Vlaamse Randfonds ook een aanzienlijk eigen

1. Vlaams karakter versterken

Het voorziene budget helpt om het Vlaamse karakter van de Rand te versterken. Zo kan de minister aandacht schenken aan de maatschappelijke uitdagingen aan de noordelijke en zuidelijke kanaalzone. Daarnaast gelooft Weyts, ook als minister van Onderwijs, in het Nederlands als verbindende kracht. Nieuwkomers krijgen kansen op voorwaarde dat ze de Nederlandse taal omarmen. “Taal is de maïzena van Vlaanderen, en zeker van de Vlaamse Rand.”

2. Samenwerken met vzw De Rand

Daarnaast vernieuwde de minister de samenwerking met vzw De Rand. De hele werking van de vzw is gericht op onderwijs, kennis van het Nederlands en integratie. “We willen nieuwkomers in onze gemeenten graag in

een warm bad trekken, waarbij het sociale weefsel van onze regio sterk overeind blijft. Nieuwkomers krijgen kansen als ze ook echt deel willen uitmaken van onze gemeenschap.”

3. Collega-ministers met oog voor de Rand

Sterk Vlaams beleid is nodig in de Vlaamse Rand. Daarom vraagt Weyts zijn collega-ministers om oog te hebben voor de regio. “Ik wil bijvoorbeeld samen met mijn collega Matthias Diependaele, die bevoegd is voor Wonen, bekijken hoe we wonen in onze streek betaalbaarder kunnen maken. Zeker voor jongeren.”

Het nieuwe Vlaamse Randfonds geeft het beleid vleugels.

Een ander voorbeeld is dat Weyts samen met de minister voor Bestuurszaken toeziet op de strikte naleving van de taalwetgeving. “Verder steun ik ten volle de minister van Mobiliteit met de werken aan de Ring rond Brussel en de bijhorende 60 kilometer nieuwe tramlijnen en 60 kilometer nieuwe fietsinfrastructuur.”

4. Groen en open karakter

Tot slot is ook het bewaren en versterken van het groene en landelijke imago een speerpunt. “Het groene karakter van de Rand moet groeien en bloeien. Daarom voorziet het Vlaamse regeerakkoord de aanplanting van een miljoen nieuwe bomen in Vlaams-Brabant. Voor de Vlaamse Rand streven we naar minimaal 20 hectare bosuitbreiding.”

Wie neemt leefmilieu écht serieus? Vlaams-nationalisten!

Als ze eigenhandig de CO₂-uitstoot de kop kon indrukken, deed ze het. Maar met haar eerlijkheid en nuchtere aanpak weet ze beter. Vlaams minister van Omgeving en Energie Zuhal Demir slaagde erin de steun te verzamelen van de voltallige regering voor een Vlaams Energie- en Klimaatplan.

Zonder Vlaams Energie- en Klimaatplan (VEKP) zou Demir niet op het vliegtuig naar de Klimaatop in de Spaanse hoofdstad Madrid zijn ge-

op papier zijn er in overvloed in Vlaanderen. Maar alles staat of valt met het uitvoeren van maatregelen op het terrein.” Het VEKP stelt elke vakminister voor zijn of haar verantwoordelijkheid.

Hogere doelstellingen

“Tussen 2005 en 2018, op 13 jaar tijd, realiseerde Vlaanderen een CO₂-vermindering van vijf procent. Europa verwacht nu dat Vlaanderen vijf keer zoveel doet in twaalf jaar tijd. Wie beweert dat we nóg meer moeten en kunnen doen zonder gezinnen en bedrijven te raken, heeft het mis. Want we doen al bijzonder veel.”

Het VEKP geeft minister Lydia Peeters (Open Vld) de taak om naar 40 procent duurzaam vervoer te gaan in gans Vlaanderen, zonder een kilometerheffing voor personenwagens in te voeren. Hilde Crevits (CD&V) moet van de industrie inspanningen vragen, zowel van de grote bedrijven als de banken en de kantoorgebouwen, zonder onze kmo's te pesten. En ook de landbouw zal minder uitstoot moeten genereren, zonder daarbij de hele sector te ontwrichten. Zelf verhoogt Demir de doelstellingen

op het vlak van hernieuwbare energie sterk, zonder in oversubsidiëring te vervallen.

Realistisch en betaalbaar

Alleen als alle vakministers hun maatregelen op het terrein realiseren, zal de doelstelling gehaald worden. Daarom gaat de Vlaamse Regering voortaan elk jaar monitoren. Toch was de roep om meer ambitie de voorbije weken groot.

**Nog nooit was een
regeringsplan zo helder
en gevrijwaard van
cijfergegochel.**

“Maar we moeten realistisch blijven. Nog meer maatregelen zullen de gezinnen en de bedrijven rechtstreeks voelen in hun portefeuille. Daar kiezen wij niet voor. De verzoenbaarheid van de klimaatambitie met betaalbaarheid is in het verleden zwaar gehypothekeerd door foute keuzes. Daardoor zijn we naar de staart van het Europese peloton gesukkeld, terwijl we in de buik horen mee te fietsen.”

Waalse solidariteit?

Ondertussen maakt de Waalse regering duidelijk dat ze weigert solidair te zijn met Vlaanderen als dat zijn doelstelling niet haalt. “Je zou denken dat zij beter dan wie ook het belang van solidariteit beseft en deze kans te baat zou nemen om Vlaanderen belangeloos te hulp te schieten. Blijkbaar niet dus. Dat is nogal frappant voor een regering die een plan voor 2030 bij Europa indient met enkel maatregelen tot 2022. Wie neemt ons leefmilieu écht serieus? Inderdaad, Vlaams-nationalisten.”

Zuhal Demir: “Alleen als alle vakministers hun maatregelen realiseren, zal de doelstelling behaald worden.”

stapt. Het leek haast een *déjà vu*. Maar net zoals vorig jaar staat de N-VA aan de juiste kant van de geschiedenis. Nog nooit was een regeringsplan zo helder en vooral gevrijwaard van cijfergegochel.

“Regeringsplannen vol doelstellingen

“Franstalige inmenging in Vlaams cultuurbeleid is gevaarlijk precedent”

Het Vlaamse cultuurbeleid zorgde zelden voor zoveel beroering als de afgelopen maanden. Mensen van binnen en buiten de culturele sector uitten hun gedacht over de culturele keuzes van de Vlaamse Regering. Vlaams Parlements lid Marius Meremans vindt dat goed. “Het onderwerp leeft, en dat is positief.”

Marius Meremans is lid van de commissie Cultuur van het Vlaams Parlement. Hij volgt de hetze vanop de eerste rij. Waar willen we heen met het Vlaamse cultuurbeleid? Wat is de rol van cultuur binnen de Vlaamse Gemeenschap? Meremans is blij dat het debat gevoerd wordt.

De besparingen brachten heel wat volk op de been. Zowel rond en in het parlement als in de schijnwerpers van de media. De Vlaamse Regering bespaart inderdaad op cultuur, net zoals ze bespaart op andere domeinen. Dat moet nu eenmaal, om snel weer aan te knopen met het begrotingsevenwicht.

“Maar evenzeer doen we extra culturele investeringen”, benadrukt Meremans. “Zo zetten we sterk in op onze mooie culturele infrastructuur, onze Vlaamse schrijvers, Vlaamse films en andere fictie, en ons Vlaams erfgoed.”

Zuurstof in de cultuursector

De besparing van zes procent die elk beleidsdomein werd opgelegd, wordt binnen het cultuurveld niet als een ‘blinde’ kaasschaaf uitgesmeerd. Politiek is keuzes maken. Zo moeten de zeven grote kunstinstellingen minder besparen: drie procent in plaats van zes procent. Wel wordt er meer bespaard op projectsubsidies.

“We willen een eenduidige visie en een eenduidig kader voor die subsidies, wat in de vorige regeerperiode niet het geval was. We willen versnippering tegengaan en inzetten op initiatieven die effectief zuurstof brengen in de cultuursector.” Uiteraard zal dat gebeuren in overleg met die sector, ook met acteurs en mensen op het terrein die voorstellen willen aanreiken.

Bij de eerstvolgende begrotingscontrole in het voorjaar bekijkt de regering of budgettaire verschuivingen mogelijk zijn in het voordeel van de projectsubsidies.

Culturele ambassadeurs

De zeven erkende instellingen, onze culturele ambassadeurs van Vlaanderen, worden deels gevrijwaard van de besparingen. “Zij hebben een belangrijke rol in ons cultureel landschap. We verwachten van hen ook dat zij hun expertise inzetten en hun voortrekkersrol blijven opnemen voor nieuw en experimenteel talent.”

Vlaamse canon: zelfkritisch en dynamisch

Cultuur mag prikkelen en tegendraads zijn. Ze laat zich niet in een keurslijf dwingen. Maar onze cultuuruitingen maken ons ook tot wie wij zijn als gemeenschap.

“Daarom willen we een canon van Vlaanderen, om ons onderwijs en de inburgeringscursus voor onze nieuwkomers te ondersteunen”, zegt Marius Meremans. “De canon gaat breder dan enkel ons cultureel verleden. En uiteraard mag die zelfkritisch en dynamisch zijn. Dat is de Vlaamse gemeenschap ook, zoals elke andere gemeenschap.” De canon moet er komen tegen 2022. De eerste stap: een wetenschappelijke commissie samenstellen.

De canon gaat breder dan enkel ons cultureel verleden.

Ook infrastructureel wil Vlaanderen meer aandacht voor zijn geschiedenis. De Vlaamse Regering bekijkt alle opties voor een museum over de geschiedenis van Vlaanderen en laat zich daarin deskundig begeleiden. “We hebben van vorige generaties een rijke cultuur geërfd die ons vandaag kan inspireren en verheffen. Bovendien kunnen we dat toeristisch uitspelen en Vlaanderen internationaal nog sterker op de kaart zetten”, zegt Meremans.

Marius Meremans: “We willen alleen organisaties subsidiëren die segregatie tegengaan. Die zich niet terugplooiën op etnisch-culturele afkomst.”

Wanneer we alle besparingen en investeringen bij elkaar optellen, is het resultaat in 2020 een beperkte besparing van 1,9 procent. Het is trouwens de ambitie om deze legislatuur nog sterker te investeren, waardoor het uiteindelijke cultuurbudget in 2024 hoger zal zijn dan in de vorige legislatuur.

Segregatie tegengaan

Wat met het sociaal-cultureel werk? “Vlaanderen heeft een sterk middenveld. Een middenveld waarvan ik – als lid van KWB, Davidsfonds en Vlaamse Volksbeweging – deel uitmaak, dat veel Vlamingen samenbrengt en ook een belangrijke partner vormt voor de politiek. Dat middenveld is zoals ons onderwijs essentieel voor gemeenschapsvorming en voor de integratie van nieuwkomers. Daar wordt onze Vlaamse natie gemaakt.”

Maar hoe betrekken we nieuwkomers bij ons middenveld? “Dat is een oud debat. Je kan ervoor kiezen om

nieuwkomers meteen voluit te betrekken in onze vertrouwde socio-culturele organisaties. Of je kan hen eerst binnen specifieke etnisch-culturele verenigingen laten emanciperen om daarna de stap tot integratie te vergemakkelijken. Er is vroeger steeds gekozen voor de tweede piste. We stellen vast dat dat het samenleven niet dichterbij bracht.”

Wel integendeel, we leven nu voor een deel in gesegregeerde wijken en parallelle werelden zonder veel interactie. Vaak slagen we er niet in om mensen met een migratieachtergrond terug te zien in onze cultuurcentra, bij de jeugdbeweging of in het jeugdhuis.

“We staan op een cruciaal punt in onze samenleving. Ofwel drijven we verder uit elkaar, ofwel slagen we erin om tot die inclusieve Vlaamse samenleving te komen. Daarom kiezen we er met dit regeerakkoord voluit voor om alleen organisaties te subsidiëren die segregatie tegengaan.

Die zich niet terugplooiën op etnisch-culturele afkomst, maar integendeel gericht zijn op verbinding, gemeenschapsvorming en aansluiting bij de Vlaamse samenleving.”

Gevaarlijk precedent

Om dat te realiseren was een decreetswijziging nodig. Helaas werd die getorpedeerd door de linkse oppositie. Drie linkse partijen, goed voor amper 25 procent van de zetels in het Vlaams Parlement, kozen voor de zogenaamde ideologische alarmbelprocedure.

“Ze betichten het decreet van discriminatie, maar beknotten zo de Vlaamse autonomie door Kamer en Senaat erover te laten oordelen. 75 procent van het Vlaams Parlement ging dat decreet goedkeuren. Nu zullen Franstalige partijen mee het Vlaamse beleid bepalen. Een gevaarlijk precedent.”

Zalig kerstfeest en fijn Nieuwjaar

Vindt u de 12 N-VA'ers die deze
Bruegel binnenglipten?

Axel Ronse wil werkonwillige bruggepensioneerden beter opvolgen

Wat gebeurt er met bruggepensioneerden (SWT'ers) die niet ingaan op jobaanbiedingen? Niemand die het weet, zo blijkt. Het gebrek aan informatie baart Vlaams Parlementslid Axel Ronse zorgen. "We moeten inzicht krijgen in het activeringsbeleid van SWT'ers, en dus ook in het sanctioneringsbeleid."

Het is niet mogelijk om te achterhalen wat er gebeurt wanneer iemand op brugpensioen een jobaanbieding weigert. Dat is de ontluisterende conclusie die Axel Ronse trekt op basis van cijfers die hij opvroeg bij Vlaams minister van Werk, Hilde Crevits (CD&V). "Het baart me zorgen dat de VDAB noch de minister in staat is om een overzicht te geven van de sancties voor wie weigert in te gaan op jobs of opleidingen."

Geen overzicht

In 2017 en 2018 stroomden 3 057 Vlamingen in het systeem van SWT (het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag of brugpensioen). 3 029 onder hen kregen minstens één jobaanbieding, mail op maat of sollicitatieopdracht. "Bruggepensioneerden moeten beschikbaar blijven voor de arbeidsmarkt en/of zich bijscholen. Ze worden dus verondersteld in te

gaan op een opleidingsaanbod, stage of werkaanbieding. Maar wat gebeurt er als ze weigeren?" vroeg Axel Ronse aan de minister. Het antwoord: "Dat weten we niet."

"De VDAB en de minister van Werk kunnen geen overzicht geven van de gevolgen voor SWT'ers die pertinent weigeren in te gaan op jobaanbiedingen, opleidingen, stages of sollicitatieopdrachten", zegt Ronse. Blijkbaar zou dat een aanpassing vereisen in de 'applicatie' van de VDAB.

Te klein verschil

Ronse wil zo snel mogelijk inzicht krijgen in het activeringsbeleid van SWT'ers, inclusief het sanctioneringsbeleid. "Het gaat over veel mensen. Die hebben dikwijls een heel interessant profiel en ze zijn gegeerd door veel bedrijven. Maar ze stromen nauwelijks door. Amper 2,4 procent van

de nieuwe SWT'ers is na een jaar opnieuw aan het werk."

Ronse heeft daar een verklaring voor. "Dat komt door hun statuut. Bovenop hun werkloosheidsvergoeding krijgen ze namelijk een extra bedrijfstoeslag. Daardoor is het verschil tussen wat ze krijgen via hun statuut en wat ze zouden verdienen door te werken veel te klein. Bovendien moeten ze slechts 'aangepast beschikbaar' zijn voor de

Amper 2,4 procent van de nieuwe SWT'ers is na een jaar opnieuw aan het werk.

arbeidsmarkt. Dat betekent dat ze niet actief naar werk moeten zoeken. Net daarom moet Vlaanderen die groep maximaal activeren en opvolgen."

SWT afschaffen

Als we streven naar een werkzaamheidsgraad van 80 procent, dan moeten we die anomalie grondig aanpakken, meent Axel Ronse. "Het beste zou zijn dat het SWT-statuut uitdooft."

Gezins-hereniging weer wat strenger

Yoleen Van Camp en Theo Francken hebben een wetsvoorstel klaar om te voorkomen dat een aanvraag tot gezinshereniging impliciet goedgekeurd is wanneer de wettelijke termijn verstrijkt. Ze komen daarmee tegemoet aan een uitspraak van het Europees Hof van Justitie over gezinshereniging.

Heeft een immigrant uit een land buiten de Europese Unie, een zogenaamde derdelander, automatisch recht op gezinshereniging wanneer zijn aanvraag niet behandeld raakt binnen de wettelijke termijn, ook als hij niet aan de voorwaarden voldoet? De Belgische Raad van State bevestigde in november alleszins die handelswijze in de zaak van een Afghaanse vluchteling. Die verkreeg automatisch het recht op hereniging met zijn vrouw omdat zijn dossier niet binnen de wettelijk bepaalde termijn van zes maanden behandeld was.

Europees Hof fluit Raad van State terug

Het verzoek van de man was eerst afgewezen omdat hij de gezinsband onvoldoende kon aantonen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die oordeelt over een beroep

tegen een geweigerd verblijf in ons land, bevestigde de beslissing van de Dienst voor Vreemdelingenzaken (DVZ). Daarop belandde het dossier bij de Raad van State.

Die struikelde over een procedurele kwestie en oordeelde dat de autoriteiten het verzoek tot gezinshereniging impliciet hadden goedgekeurd, omdat de diensten de termijn van zes maanden hadden overschreden. Daarbij speelde het volgens het rechtsorgaan geen rol dat de huwelijksband niet was bewezen. Maar het Europees Hof van Justitie was een andere mening toegedaan: het floot de Belgische Raad van State terug.

Geen stilzwijgend akkoord meer

Met hun wetsvoorstel komen Yoleen Van Camp en Theo Francken tegemoet aan de conclusie van het Euro-

pees Hof. “Met ons wetsvoorstel verscherpen we opnieuw, in het licht van de recente rechtspraak, de wet op de gezinshereniging. We schrappen de impliciete goedkeuring van een aanvraag tot gezinshereniging bij het verstrijken van de termijn.”

We schrappen de impliciete goedkeuring van een aanvraag tot gezinshereniging bij het verstrijken van de termijn.

De Europese wetgeving verplicht België te streven naar een beslissing voor gezinshereniging binnen de zes maanden voor Belgen en EU-burgers en negen maanden voor niet-EU-burgers.

“Daar kunnen we niet buiten”, zegt Van Camp. “De diensten streven naar een uitspraak binnen de opgelegde termijn. Maar als die niet gehaald wordt, moet toch gewacht worden op een uitspraak ten gronde. Er wordt in geen geval nog een stilzwijgend akkoord gegeven. Het recht op de automatische goedkeuring van de aanvraag als de afgesproken deadline niet gehaald wordt, vervalt.”

“We betalen ervoor, dan willen we er ook in”

Sinds het schitterende werk van een aantal onderzoeksjournalisten van De Tijd, Knack, VRT en Apache, is er duidelijk tandengeknars te horen bij de entourage van het koningshuis. Onder de noemer 'Immo Royal' brachten de journalisten het wanbeheer van de Koninklijke Schenking aan het licht.

De Koninklijke Schenking is een Belgische autonome openbare instelling die staatseigendom ter beschikking stelt aan het Belgische koningshuis. Wat

© Belga Image

Het koninklijke domein van Laken. Hoewel we er met z'n allen voor meebetalen, is het park voor het grootste deel van het jaar niet toegankelijk.

velen al langer vermoedden, blijkt nu ook bewaarheid: de Koninklijke Schenking is een onontwaaarbaar kluwen. Het instituut zou financieel onafhankelijk moeten zijn, maar is het niet.

“Zo blijkt dat de Koninklijke Schenking de kosten voor het beheer van het onroerende erfgoed vaak doorschoof naar de overheid”, legt Kamerlid Peter Buysrogge uit. De facto draait de belastingbetaler mee op voor het onderhoud van ruim 7 500 hectare aan bossen en gron-

den én voor de meer dan zeventig gebouwen die eigendom zijn van de Schenking. Het zou in totaal over enkele miljoenen euro's gaan. De N-VA eist een parlementaire onderzoekscommissie over de werking van de Koninklijke Schenking.

Toegankelijk voor het publiek

“Bovendien, en dat valt amper uit te leggen, is het koninklijke park van Laken - waarvoor wij dus allemaal bijdragen - voor het grootste deel van het jaar niet eens toegankelijk”, zegt Brussels parlementslid Cielte Van Achter. “Het is dus alsof we betalen voor een mooi museum maar er amper in mogen. Die aberratie willen wij rechtzetten. Het koningshuis staat niet boven de wet.”

De N-VA stelt voor om het koninklijke park te herleiden tot het historische park van 1830, zoals aangeduid op dit plattegrondje.

Zowel de Brusselse N-VA-fractie als de federale collega's dienden in het verleden al een wetsvoorstel en een resolutie in om het koninklijke domein van Laken open te stellen voor het publiek. “Wij stellen voor om het koninklijke park te herleiden tot het historische park van 1830”, zegt Van Achter.

Hoe meer publiek groen, hoe beter

“Op die manier blijven de erfgoed- en landschapshistorische waarde van het kasteeldomein intact. De andere delen van het park, die gericht zijn op de Brusselse stadsdelen Laken en Neder-over-Heembeek, zouden moeten opengesteld worden voor het publiek. Hoe meer publiek groen, hoe beter. Uiteraard moet dat gebeuren met de nodige beveiligingsmaatregelen en respect voor fauna en flora.”

“Wie vreest dat de koninklijke familie daardoor geen eigen tuin meer zal hebben, kunnen we geruststellen”, zeggen Van Achter en Buysrogge. “De

koning houdt meer dan zestig hectare park over: het equivalent van negentig voetbalvelden. Nog altijd groot genoeg om te joggen of de hond uit te laten.”

De Brusselse fractie van de N-VA wil de resolutie dringend laten behandelen. “We zijn benieuwd of de Brusselse meerderheidspartijen ons zullen volgen”, besluit Van Achter.

Europese Green Deal: liever cijfers dan een 'klimaatnoodstand'

Tijdens een extra zitting in het Europees Parlement - uitzonderlijk eens in Brussel - stelde kersvers Commissievoorzitter Ursula von der Leyen de Europese Green Deal voor. Een ambitieus en alomvattend plan om de klimaatverandering aan te pakken. Maar de N-VA wil een becijferd plan zien.

Bij monde van Europees Parlementslid Johan Van Overtveldt kwam de N-VA tussen in het debat. "Het is goed dat er verdere stappen gezet worden voor een duurzame toekomst. De Green Deal is een geïntegreerd plan van aanpak, waarbij innovatie, klimaat en ondernemerschap samengaan. Prima. Want de oplossingen voor de klimaatverandering zullen vooral moeten komen van innovatie, waarbij de overheid een stimulerende rol moet spelen", zei Van Overtveldt in zijn tussenkomst. "Maar *talk is cheap*. We willen een becijferd en onderbouwd plan zien, met een beoordeling van de impact van al de vooropgestelde maatregelen."

Werkbaar en betaalbaar

Van Overtveldt wees Commissievoorzitter von der Leyen op de

Johan Van Overtveldt: "Wij hebben altijd de haalbaarheid en betaalbaarheid van de Europese klimaatplannen gepredikt, en we zullen dat blijven doen."

noodzaak om de steile ambitieuze doelstellingen van de Commissie snel om te zetten in concrete, werkbare en vooral betaalbare oplossingen.

"De plannen voor deze Green Deal gaan

enorm veel geld kosten. Waar gaat von der Leyen die centen halen? Gaat ze de Europese belastingen verhogen? Ik zou toch wel eens graag concrete antwoorden willen horen. De Green Deal zal bepalend zijn voor het nieuwe financiële meerjarenplan. Een Deal die bulkte van de ambitie maar een degelijke onderbouw mist, dreigt de doelstellingen te missen én vooral de steun van de Europese burger te verliezen."

Ambitieuze klimaatbeleid

"We hebben geen problemen met een ambitieus klimaatbeleid", verduidelijkt de Europese N-VA-fractie. "Maar we hebben altijd de haalbaarheid en betaalbaarheid van de Europese klimaatplannen gepredikt, en we zullen dat blijven doen. We zijn niets met een symbolische klimaatnoodtoestand." Overigens: aangezien de EU minder dan tien procent van de wereldwijde uitstoot vertegenwoordigt, moet deze geopolitieke Commissie ook andere spelers voor hun verantwoordelijkheid plaatsen.

Kernenergie blijft op Europese kalender dankzij de N-VA

De Europese Unie heeft van de klimaatproblematiek het thema van de komende jaren gemaakt. En zoals dat in de EU gaat, leidt dat tot de ene resolutie na de andere. In een van die resoluties die in het Europees Parlement werden besproken, stond de toekomst van kernenergie in de EU eventjes op de helling. In de oorspronkelijke versie stond letterlijk dat kernenergie 'noch veilig, noch ecologisch, noch economisch duurzaam' is.

Gelukkig stonden de drie N-VA-Euoparlementsliden klaar met een amendement dat ervoor zorgt dat de EU kernenergie behoudt als onderdeel van haar energie- en klimaatstrategie.

WinterTreffen 2020

Krachtvoer voor elke Jong N-VA-afdeling

Het WinterTreffen 2020 is de perfecte manier om de werking van je Jong N-VA-afdeling een boost te geven.

Deze keer nodigen we enkele prominente N-VA'ers uit, zoals Ben Weyts en Sander Loones, om te spreken over 'Wat er voor de N-VA in het Vlaamse regeerakkoord zit' en 'Wat ons Vlaams-nationalisme uniek maakt'.

Workshops, sprekers en netwerking

Verder komen er een paar blikken krachtvoer aan te pas om onze Jong N-VA-afdelingen te versterken met vormingen. Die geven we in kleine werkgroepen, zodat je zelf kan oefenen. Ons aanbod is breed en gaat van effectieve teksten schrijven met de Schrijfdokter® tot 'Hoe werkt de N-VA en een Jong N-VA-afdeling'. En van spreken voor publiek tot cameratraining.

Kom je mee?

Voor maar 50 euro geniet je van dit weekend volpension met boeiende sprekers en leuke netwerkmomenten met andere Jong N-VA'ers. We verblijven op het domein van het Vormingscentrum Destelheide, Destelheidestraat 66 in Dworp. Parking vind je op het domein. Kom je met het openbaar vervoer? Contacteer ons via jong@n-va.be en wij voorzien een pendel van aan het station van Halle.

Programma

Hieronder vind je de voornaamste activiteiten. Ontdek het volledige programma op www.jongnva.be.

● Vrijdag 28 februari

18.00 uur

Verwelcoming en avondeten

19.30 uur

Vlaams viceminister-president Ben Weyts

● Zaterdag 29 februari

9.30-12.00 uur

Krachtvoer voor je afdeling. Je kiest één workshop uit onze werkgroepen.

13.30-15.30 uur

Krachtvoer voor je afdeling. Je kiest een andere workshop uit onze werkgroepen.

16.00-18.00 uur

Sander Loones: 'Wat maakt ons Vlaams-nationalisme uniek?'

19.30-21.30 uur

We gaan de bar nog niet openen, maar wel ontspannen.

● Zondag 1 maart

Kies mee de nieuwe ploeg voor Jong N-VA

Na drie mooie jaren met de huidige bestuursploeg is weer het moment gekomen om nieuwe verkiezingen te organiseren. Er staat de komende jaren een boeiende periode te wachten en er blijft heel wat werk op de plank.

Om die uitdaging met volle goesting aan te pakken, verkiezen we een nationaal Dagelijks Bestuur van Jong N-VA. De verkiezing vindt plaats op de algemene ledenvergadering van zondag 1 maart 2020 in Dworp.

De bestuursploeg bestaat uit

- een voorzitter
- een partijbestuurslid
- een afdelingsraadsvoorzitter
- een secretaris
- een penningmeester
- vier extra Dagelijks Bestuursleden

De algemeen voorzitter en het partijbestuurslid worden verkozen door de algemene ledenvergadering. De rest van het Dagelijks Bestuur wordt verkozen op de Afdelingsraad, die aansluitend op de ledenvergadering plaatsvindt in de namiddag.

Hou in januari alvast je brievenbus in de gaten voor de uitnodiging en de praktische informatie om je kandidaat te stellen.

Luc Devoldere: “Met de canon breng je cultuur en geschiedenis ter sprake”

Het cultuurblad 'Ons Erfdeel' krijgt een andere naam: vanaf 2020 heet het 'de lage landen'. “De missie blijft dezelfde: context brengen bij kunst, taal, geschiedenis, literatuur en maatschappelijke ontwikkelingen uit de Lage Landen”, zegt hoofdredacteur Luc Devoldere.

“Je moet altijd goed weten waar je vandaan komt en wat je bent”, zei u in 2017 in een gesprek met *Doorbraak*. Kan een Vlaamse canon daarbij helpen?

Ja, als je de canon ziet als een richtingaanwijzer en niet als stenen tafelen. De canon is in mijn ogen het gesprek óver de canon, de discussie en zelfs de ruzie erover. Het is een manier om cultuur en geschiedenis ter sprake te brengen. Het Lam Gods zou in zo'n canon kunnen horen, net zoals missionarissen, de vernederlandsing van de Gentse Universiteit in 1930, collaboratie, Daens en Jacques Brel.

Je moet niet te dicht bij de eigen tijd komen met een canon. Leg een tijds-limiet. Het jaar 2000 bijvoorbeeld. Dan kunnen de taalgrens en Leuven Vlaams er nog in. Het is ook uitermate belangrijk dat de commissie die eraan werkt autonoom kan optreden. Zoek een onbesproken en charismatische figuur als voorzitter en laat hem of haar onafhankelijk een diverse commissie van wijzen en experts samenstellen. En doe de oefening na vijf jaar nog eens over. Liefst met een andere commissie dan.

Luc Devoldere: “Als we van nieuwkomers beheersing van die standaardtaal verwachten, dan moeten we zelf het voorbeeld geven.”

Ons Erfdeel vzw lanceerde dit jaar drie nieuwe sites in drie talen: *de lage landen, les plats pays en the low countries*. Uzelf pleit voor meertaligheid. Waarom?

Meertaligheid is een vloek - je moet maar *lost in translation* zijn op straat in Osaka -, een zegen, want elke taal drukt de werkelijkheid op een andere manier uit, en een opgave: we hebben in Europa geen keuze dan zo meertalig mogelijk te zijn.

Je kunt maar respect vragen voor de eigen taal als je ook die van de andere respecteert. Engels is daarbij noodzakelijk, maar niet voldoende. Voor ons, Vlamingen, is kennis van het Frans en het Duits onontbeerlijk. We zijn gevormd en bepaald door die buurtalen, en zeker door het Frans. Ik

betreur zeer de achteruitgang van de kennis van het Frans.

U bent net als Geert Bourgeois pleitbezorger van de Nederlandse standaardtaal. Waarom?

De Vlaamse Beweging heeft gestreden voor een standaardtaal, een cultuurtaal. Die is nog niet vanzelfsprekend in de openbare ruimte in Vlaanderen. Als we van nieuwkomers beheersing van die standaardtaal verwachten, dan moeten we zelf het voorbeeld geven. Een cultuurtaal werkt emanciperend en verbindend. Met zin voor de complexiteit van de dingen. Precies, accuraat en elegant formuleren verheft ons, maakt ons rijker. Er worden in Vlaanderen veel varianten en registers van het Nederlands gesproken en dat is goed. Maar één variant, de standaardtaal met name, heeft voortdurende aandacht en zorg nodig. *Plus est en vous!*

www.de-lage-landen.com

N-VA zet zich in voor Rode Neuzen

Warme week, warme partij!

Tal van N-VA-afdelingen hebben de voorbije maand een actie op poten gezet om een lokaal goed doel te steun in het kader van Music For Life. De 7 500 repen N-VA-chocolade waren in een mum van tijd uitverkocht. Daarnaast verkochten onze afdelingen snoep, liepen ze mee op de Warmathon, breiden ze mutsen, en noem maar op.

Lommel krijgt als eerste een kleine wildernis

De Lommelse 'kleine wildernis' is de eerste in zijn soort in Vlaanderen. Maar zeker niet de laatste. Gelukkig maar. Want kleine wildernissen mogen dan wel 'klein' zijn in oppervlakte, ze zijn groots in wat ze doen: ze brengen de natuur weer naar stads- en dorpskernen, waar ze nooit had mogen verdwijnen.

Schepenen Karel Wieërs en Johan Bosmans hadden samen met minister Zuhail Demir de eer om een prachtige 'kleine wildernis' te openen in Lommel.

Een kleine wildernis is een geschenk voor mens, dier en klimaat.

Wat heb je nodig om een kleine wildernis te maken?

- Een lapje grond, minimaal zo groot als een tennisveld.
- Bomen en planten die biodiversiteit ondersteunen en aantrekkelijk zijn voor verschillende diersoorten.
- Wat zin voor avontuur en liefde voor de natuur.

Vanuit haar departement alleen al trekt minister Zuhail Demir 1,3 miljoen euro uit om 19 kleine wildernissen en andere projecten te creëren in Vlaanderen.

Kerstboomadoptiebos

Het einde van het jaar nadert en dan halen heel wat mensen traditioneel een kerstboom in huis. In januari belanden die bomen op het voetpad, wachtend om versnipperd of – nog erger – verbrand te worden. Dat is allesbehalve duurzaam. Daarom stelde N-VA Leuven tijdens de gemeenteraad van oktober voor om een ruimte te voorzien voor een ‘kerstboomadoptiebos’.

▲ Gemeenteraadslid Debby Appermans en Katrien Houtmeyers willen kerstbomen een tweede leven geven.

“Een kerstboom met een kluit kan je met wat goede zorgen heel de kerstperiode binnen gezond houden”, legt gemeenteraadslid Debby Appermans uit. “Daarna is het, na een korte acclimatisatieperiode, perfect mogelijk om de boom opnieuw buiten te planten. De boom kan dan meerdere jaren als kerstboom dienen.”

Tweede leven

“Omdat veel mensen in hun tuin geen plaats hebben, stelden we voor dat de stad een braakliggend terrein voorziet waar die kerstbomen geplant kunnen worden”, vult gemeenteraadslid Katrien Houtmeyers aan. “Dat heeft het voordeel dat eigenaars hun boom elk jaar opnieuw kunnen gebruiken. In Nederland bestaat het systeem al enkele jaren en spreekt men van een ‘kerstboomadoptiebos’.”

N-VA Kalmthout vraagt wachtende autobestuurders motor uit te zetten

Op koude dagen als vandaag zien we het wel vaker: autobestuurders laten hun motor draaien terwijl ze wachten aan een gesloten overweg. Met de slogan ‘Super! Motor uit tijdens het wachten’ voert N-VA Kalmthout campagne.

“Mensen laten hun motor vaak uit gemakzucht draaien wanneer ze stilstaan, bijvoorbeeld voor een gesloten overweg”, zegt bestuurslid Jan Bosmans. “Het stationair draaien is nochtans verboden volgens het verkeersreglement. Los daarvan is het uitzetten van de motor een kleine moeite. Het wordt dan misschien wel iets frisser in de auto, maar het betekent een wereld van verschil voor onze luchtkwaliteit.”

Mechels bestuurslid met elektrische rolstoel naar Compostella

Mechels N-VA-bestuurslid Roosje Sourdeau deed niet ‘zomaar’ een bedevaartstocht naar Santiago de Compostella, want Roosje zit in een elektrische rolstoel.

Ze is de eerste die de tocht volledig aflegde in een rolstoel: 1 044 kilometer, over heuvels, bergen en onverharde wegen. Gelukkig kon Roosje onderweg rekenen op de steun van haar twee begeleiders, medepelgrims en heel wat lokale bewoners.

Bij haar terugkomst in Mechelen werd Roosje met open armen ontvangen op de Grote Markt, waar de muziekkapel van de Mechelse politie haar opwachtte met een mooie en lange serenade.

Goed doel

Anderhalf jaar lang zamelde Roosje ook fondsen in voor een goed doel. Bij haar thuiskomst had ze voor de vzw Sjarabang, een vereniging rond personen met een verstandelijke of meervoudige beperking, een cheque mee ter waarde van 1 954 euro. “Het was een intense maar inspirerende tocht”, blikt Roosje terug. Ze hoopt met haar enthousiasme een aanmoediging te zijn voor anderen. “Mijn motto? Waar een wil is, is een weg!”

Roosje Sourdeau is weer thuis na haar bedevaartstocht naar Santiago.

Leg eens een essay onder de kerstboom

“Ik hoop dat de elite binnen de partij mijn boek leest en dat het stroomlijnt wat we vertellen. Het boek vormt dé basis van de N-VA-ideologie.” Dat zei Bart De Wever bij de lancering van zijn essay *over Identiteit*.

Intussen gingen al meer dan 14 000 exemplaren over de toonbank. Las u het boek nog niet, of bent u op zoek naar een interessant eindejaarsgeschenk? Haal het dan snel in uw favoriete boekhandel of bestel het op www.bdwoveridentiteit.be tegen 19,99 euro. De verzending is gratis.

Naar een vernieuwend jaar 2020

Verkiezingen, regeringsvorming en de opstart van kabinetten brengen altijd verandering te weeg. Na enkele personeelstransfers tussen partij, kabinetten en fracties staat alweer een vernieuwde ploeg klaar om de partij- en fractiewerking verder uit te bouwen.

Nadat Joachim Pohlmann als kabinetschef cultuur het team van minister-president Jan Jambon versterkte, nam **Anne Laure Mouligneaux** zijn taak als woordvoerder over. Anne Laure begon haar carrière in de bedrijfscommunicatie en maakte in 2014 de overstap naar de politiek. Sindsdien is ze N-VA-woordvoerster voor de Franstalige media. Ze was dat ook een tijdlang voor toenmalig vicepremier Jambon.

Om haar bij te staan in die drukke en veeleisende job kan Anne Laure rekenen op twee collega's. Na kortstondige omzwervingen bij de nieuwsredacties van de VRT en *De*

Maak kennis met de nieuwe woordvoerders in de Kamerfractie en op het partijsecretariaat: (v.l.n.r.) Elias Kartout, Jan Van Camp, Anne Laure Mouligneaux, Philippe Kerckaert en Caroline De Bruyn.

*Morgen, ging **Philippe Kerckaert** begin 2019 aan de slag bij de ombudsdienst van de N-VA, die alle publieksvragen beantwoordt. Hij wordt nu adjunct-woordvoerder. **Caroline De Bruyn** zal de partijwoordvoerder bijstaan als PA en communicatiemedewerker. Caroline startte op het partijsecretariaat als redacteur bij de huis-aan-huisbladen*

en draaide vervolgens mee in het onvolprezen socialemediatteam.

*Voor de Kamerfractie verzorgt het duo **Elias Kartout** en **Jan Van Camp** vanaf nu de communicatie. Jan Van Camp was al enkele jaren aan de slag als adjunct-woordvoerder en krijgt nu versterking van Elias Kartout, die sinds 2015 als fractiemedewerker institutionele zaken opvolgt. In 2019 trok de perfect tweetalige Elias voor de N-VA de Kamerlijst in Brussel.*

Ook voor andere functies werden of worden nog nieuwe medewerkers aangeworven. Het volledige en meest recente overzicht van de personeelsploeg vindt u op www.n-va.be.

Volle vaart vooruit

Op basis van een interne denkoefening tijdens de zomer én op basis van de resultaten van een bevraging van onze afdelings- en arrondissementbesturen, werkte het partijsecretariaat aan een reeks initiatieven die de partij- en fractiewerking moeten versterken. In januari worden die plannen toegelicht en uitgerold. Een reden voor N-VA-leden om uit te kijken naar het nieuwe jaar.

N-VA-nieuwjaarsfeest op 11 januari in Mechelen: daar móét u gewoon bij zijn

Kijkt u samen met duizenden andere leden al reikhalzend uit naar hét nieuwjaarsfeest der nieuwjaarsfeesten? Gelijk heeft u. Want de N-VA zet 2020 feestelijk in op zaterdag 11 januari vanaf 19.30 uur. Daar moet u gewoon bij zijn!

■ Wat goed is hoeft je niet te veranderen. Daarom mag u rekenen op dezelfde succesformule als voorheen. En we vieren feest op dezelfde locatie als de voorbije jaren: in de Nekkerhal in Mechelen.

■ We ontvangen u vanaf 19.30 uur met het traditionele glaasje bubbels en de nieuwjaarstoespraak van Bart De Wever.

■ Vorig jaar opende Zuhail Demir als verrassings-dj de dansvloer. Benieuwd naar wie er dit jaar zijn of haar favoriete nummers mag uitkiezen?

■ De uren swingen voorbij met DJ Destin. Houdt u het liever bij een drankje en een praatje? In de gezellige lounge is het rustig vertoeven.

■ Tikt u graag een blijvend aandenken op de kop? Dan kan u op de foto met de N-VA-kopstukken. Of neem uw eigen N-VA-foto aan een van de flitspalen.

Tot middernacht trakteert de N-VA uw drankjes aan de bar. Tussen het dansen en praten door kan u bovendien tegen een democratische prijs terecht aan de eetstandjes en de cocktailbar. Geniet met mate(n) en kies zo nodig vooraf een bob om u en uw familie en vrienden veilig thuis te brengen.

Overnachten in Mechelen?

Dat kan! Reserveer nog snel een hotelkamer. Tussen 19 uur en 3 uur maakt u gratis gebruik van de pendeldienst tussen de Veemarkt (ter hoogte van Holiday Inn) in het centrum van de stad en de Nekkerhal. Een volledig overzicht van overnachtingsmogelijkheden in Mechelen vindt u op www.visitmechelen.be.

Steun de N-VA Blijf van de partij in 2020

Net zoals alle andere 45 000 leden kreeg u eerder deze maand een brief van voorzitter Bart De Wever in de bus met de vraag om uw lidmaatschap te hernieuwen. Doe dat vandaag nog en blijf ook in 2020 van de partij.

Want de N-VA moet in volle sterkte klaarstaan nu het confederale België alsmaar dichterbij komt. Blijf een van de 45 000 N-VA-leden die dat in woord en daad mee realiseren en verleng nu uw lidmaatschap.

Kreeg u onze brief niet in uw brievenbus of heeft u vragen over uw lidmaatschap? Neem dan contact op met de ledenadministratie via leden@n-va.be of op het nummer 02 219 49 30.

Betaal uw lidmaatschap gewoon online via het ledenportaal. Of kies voor een domiciliëring.

Maak zelf iemand lid en ontvang een Vlaamsgezinde draagtas vol leuke hebbedingen

Het nieuwe lid dat u aanbrengt, ontvangt op zijn of haar beurt ook zo'n draagtas, plus een Vlaamse Leeuw en een kans om Jan Jambon te ontmoeten. Het enige wat hij of zij moet doen, is úw lidnummer doorgeven via het invulformulier op www.n-va.be/word-lid.

Mercator: de Ptolemaeus van de zestiende eeuw

425 jaar geleden, op 2 december 1594, stierf in het Duitse Duisburg Gerard De Kremer, beter bekend als Mercator. Mercator werd geboren in 1512 in het Oost-Vlaamse Rupelmonde, toen zijn ouders daar op bezoek waren bij de broer van Mercators vader. Zijn prille kinderjaren bracht Mercator door in Gangelt, in Noordrijn-Westfalen. Later keert hij terug naar 'Vlaanderen', als student naar Leuven en nadien naar Antwerpen.

Hoewel Mercator zichzelf meer als een kosmograaf zag, is hij vooral bekend geworden om zijn kaarten en globen. Dat heeft hij te danken aan enkele vernieuwingen die hij introduceerde in de cartografie. Zo was hij de eerste die plaatsnamen op kaarten in cursief schrift schreef, een praktijk die tot in de 19de eeuw toegepast bleef. Maar vooral staat

hij gekend voor de Mercatorprojectie: Mercator paste als eerste een hoekgetrouwe kaartprojectie toe. Dat maakte zijn kaarten bij uitstek geschikt voor de zeevaart.

Belgii inferioris descriptio emendata cum circumiacentium regionum confinijs: een kaart van de Nederlanden uit 1606.

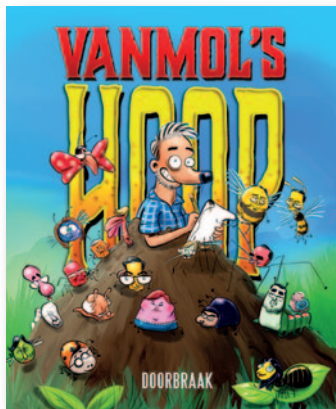
Mercator zou ook de eerste geweest zijn die het woordje 'atlas' gebruikte voor een verzameling kaarten in boekvorm, al is die claim gecontesteerd. Ontleend aan de titaan Atlas, maar niet omdat die de wereld op zijn schouders torst. Wel omdat Atlas volgens Mercator een groot astroonoom en kosmograaf was. Mercators eigen faam leverde hem al bij

leven de bijnaam 'Ptolemaeus van zijn tijd' op. Vandaag zijn de Mercator-landkaarten honderdduizenden euro's waard.

MEERWAARDE

Vierhonderd cartoons op een hoop

Heerlijk politiek incorrect. Dat is het minste dat je kan zeggen van de cartoons van Erwin Vanmol. De vierhonderd beste zijn nu gebundeld in *Vanmol's hoop*. Een boek dat niet alleen de evolutie van de cartoonist toont, maar dat ook een reis terug door de tijd is, een terugblik naar hoe we de voorbije twee decennia tegen de dingen aankeken.

Erwin Vanmol begon in 2000 als cartoonist. Hij tekende

voor *Computer Magazine*, *Ché*, *P Magazine*, *Knack* en 't *Pallieterke* en is al een tiental jaar de huistekenaar van *Doorbreek*. In 2016 startte hij een microbrouwerij op, waarvoor hij ook de bieretiketten ontwerpt.

Erwin Vanmol, Vanmol's hoop. Twintig jaar wroeten, uitgeverij Doorbraak, 24,95 euro

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Vanmol's hoop*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: "Hoe heet de microbrouwerij van Erwin Vanmol?" Stuur uw antwoord voor 4 januari naar magazine@n-va.be of naar Nieuw-Vlaams Magazine, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Winnaars *De Roets*: A. D'hoker (Erpe-Mere), H. Daemen (Hoeilaart), E. De Bleser (Antwerpen), R. Van Mol (Wommelgem) en K. Vandeven (Brussel). Het correcte antwoord was: Lodewijk XIV.

Al meer dan twee jaar brengen negen Catalaanse politieke gevangenen – zeven mannen en twee vrouwen – hun dagen en nachten door achter de tralies omdat ze opkomen voor een onafhankelijk Catalonië.

De N-VA blijft ijveren voor hun vrijlating. Want politici horen thuis in parlementen en regeringen, niet achter tralies of in de gevangenis.

Ook u kan uw steentje bijdragen om de negen gevangenen een hart onder de riem te steken. Stuur hen een kerst- of nieuwjaarskaart met uw #VlaamseGroeten.

1.

U wenst hen een hoopvol 2020 met de volgende nieuwjaarswens:

Els millors desitjos per al 2020.
No renunciïn a l'esperança!
Salutacions des de Flandes

De beste wensen voor 2020.
Geef de hoop niet op!
Groeten uit Vlaanderen

2.

Stuur uw kaart naar:

Jordi Cuixart i Navarro
Oriol Junqueras i Vies
Raül Romeva i Rueda
Jordi Sànchez Picanyol
Joaquim Forn Chiariello
Josep Rull i Andreu
Jordi Turull i Negre

De mannelijke politici zitten achter de tralies in Lledoneres – Sant Joan de Vilatorrada:

Centre Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C- 55, km 37
08250 Sant Joan de Vilatorrada (Barcelona)
Spanje

Kaartjes aan Carme Forcadell adresseert u als volgt:

Carme Forcadell Lluís
Centre Penitenciari Mas d' Enric
Mòdul de dones - Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar (Tarragona) - Spanje

Dolors Bassa zit achter de tralies in Figueres:

Dolors Bassa Coll
Centre Penitenciari Puig de les Basses
Mòdul de dones - Raval Disseminat, 53
17600 Figueres (Girona) - Spanje

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetteel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Lieven De Rouck, Maarten Debruyne, Diederik Demuyncq, Jeroen Dujardin, Jong N-VA, Elias Kartout, Philippe Kerckaert, Simon Lejeune, Xavier Lesenne, Andy Pieters, Lynn Roels, Joris Sterckx en Jan Van Camp.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto vooraf: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© Anne Deknock - © iStock - © Thinkstock

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 13 december 2019.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

 facebook.com/nieuwvlaamsealliantie

 volg @de_NVA op Twitter

 @de_NVA op Instagram

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

“

*We moeten Vlaanderen
boven zichzelf doen uitstijgen.
We hebben alle troeven in handen om
een voortrekker te zijn. We hebben
alles om de wereld te verbazen.
Niet balen maar stralen!*

In elke provincie lichtte Vlaams minister-president 'sterke Jan' Jambon het Vlaamse regeerakkoord toe voor telkens honderden N-VA'ers.